

Analyse | kraka

9. marts 2015

Forskel i graden af konkurrenceudsættelse på tværs af kommuner

Af Nicolai Kaarsen og Katrine Marie Tofthøj Jakobsen

For at afhjælpe det stigende pres på de offentlige udgifter har Produktivitetskommissionen bl.a. anbefalet, at omfanget af konkurrenceudsættelse af offentlige opgaver øges. Dette notat ser nærmere på, hvor store forskellene i graden af konkurrenceudsættelse er på tværs af kommuner samt hvilke faktorer, der kan medvirke til at forklare disse forskelle.

Hovedkonklusioner

- Der er betydelige forskelle på graden af konkurrenceudsættelse inden for de tekniske opgaveområder byudvikling, bolig, miljø samt transport og infrastruktur på tværs af kommunerne i Danmark. Det er samtidig også på disse områder, hvor omfanget af udsættelse er størst i gennemsnit.
- På trods af landspolitiske forskelle i holdningen til konkurrenceudsættelse er der ingen markant sammenhæng mellem graden af konkurrenceudsættelse i en kommune og borgmesterens politiske tilhørsforhold. Således bringer V-kommuner i gennemsnit 25 pct. af de kommunale opgaver i udbud, S-kommuner 26 pct. og K-kommuner 27 pct. Det samme mønster gør sig gældende, hvis man ser på de enkelte kommunale opgaveområder.
- Når der er få forskelle på tværs af partipolitiske tilhørshold kan det skyldes, at der er barrierer for konkurrenceudsættelse. F.eks. kan det være, at V-kommuner ofte er tyndtbefolkede landkommuner, hvilket kan gøre det vanskeligt at finde private virksomheder, der vil byde på opgaverne. Analysen peger imidlertid på, at eksempelvis befolkningstæthed, socioøkonomiske faktorer eller regionale faktorer ikke kan forklare forskellene i graden af konkurrenceudsættelse.

Anbefaling:

- Konkurrence kan forbedre produktiviteten i de offentlige serviceydelser og bør så vidt muligt tilstræbes for alle kommunale serviceopgaver, der egner sig til det. Der er imidlertid mange forskellige måder at skabe konkurrence på, og ikke alle er lige velegnede til de forskellige typer af kommunale serviceopgaver. Der bør derfor ikke opstilles bindende mål for bestemte typer af konkurrenceudsættelse, f.eks. udlicitering.

- **Når effekterne af konkurrenceudsættelse skal måles, er det vigtigt ikke blot at se på antallet af ydelser til et givent omkostningsniveau men også på kvaliteten af ydelserne. I dag er der ikke tilstrækkeligt med sammenlignelige mål for kvaliteten. Derfor bør der fra centralt hold udarbejdes systematiske og præcise mål for kvaliteten af kommunale ydelser, som der ved kan monitoreres før og efter konkurrenceudsættelse.**
- **Kommunerne forpligtes til årligt, at gennemgå de opgaver de varetager og vurdere, hvilke opgaver, der kan konkurrenceudsættes. Vurderingen bør ske med afsæt i erfaringer fra andre kommuner f.eks. ved brug af KL's udbudsportal. Resultatet samles i en redegørelse, der skal fremlægges på et åbent byrådsmøde, fremsendes til Økonomi- og indenrigsministeriet samt lægges på kommunens hjemmeside.**

Kontakt

Nicolai Kaarsen
Økonom, ph.d.
Tlf. 42979626
E-mail: nk@kraka.org

1. Baggrund

Med en aldrende befolkning og en langsom produktivitsudvikling inden for den offentlige sektor er der udsigt til et voksende pres på de offentlige udgifter de kommende år. Øget konkurrence kan øge den offentlige produktivitet, hvilket vil mindske udgiftspreset. I den forbindelse har Produktivitetskommissionen anbefalet, at der skal skabes konkurrence om alle offentlige opgaver, der egner sig til det.¹

Dette notat undersøger, i hvor høj grad de danske kommuner sætter offentlige opgaver og serviceydelser i udbud samt hvilke typer opgaver, der sættes i udbud. Derudover undersøges, om disse forskelle og afspejles i kommunale forskelle i graden af konkurrenceudsættelse, dvs. om der er en sammenhæng mellem graden af konkurrenceudsættelse, og hvilket politisk parti borgmestrene kommer fra. På landsplan er der politisk uenighed om omfanget af offentlige opgaver og serviceydelser, kommunerne bør sætte i udbud, men spørgsmålet er, om dette manifesterer sig lokalpolitisk. Det undersøges også, om geografiske og socio-økonomiske forhold har betydning for graden af konkurrenceudsættelse.

2. Konkurrenceudsættelse

Konkurrenceudsættelse og udlicitering er to forskellige ting. I denne analyse anvendes en definition af konkurrenceudsættelse, som omfatter kommunale opgaver, der er sat i udbud. Relevante aktører, inklusiv kommunen selv, kan byde på opgaven.² Udlicitering sker i de tilfælde, hvor en kommune vælger at lade en privat aktør udføre en given kommunal opgave. Langt de fleste opgaver, der konkurrenceudsættes, ender med at blive udliciteret til private virksomheder.³ Men graden af konkurrenceudsættelse for den enkelte kommune er derfor nødvendigvis ikke et udtryk for, hvor mange opgaver den pågældende kommune i sidste ende vælger at udlicitere, men mere et udtryk for hvor mange opgaver, hvor kommunen lader private aktører have mulighed for at byde på kommunale opgaver eventuel på lige fod kommunen.

Selve indikatoren for graden af konkurrenceudsættelse er beregnet som summen af de faktiske konkurrenceudsatte bruttoudgifter som andel af summen af de bruttoudgifter, der kunne konkurrenceudsættes.⁴ Fra 2006 til 2013 steg den gennemsnitlige grad af konkurrenceudsættelse fra 19,5 pct. til 16 pct., *jf. figur 1*. Stigningen er størst i starten af perioden, siden 2010 er indikatoren for konkurrenceudsættelse kun steget med 1,1 pct. point.

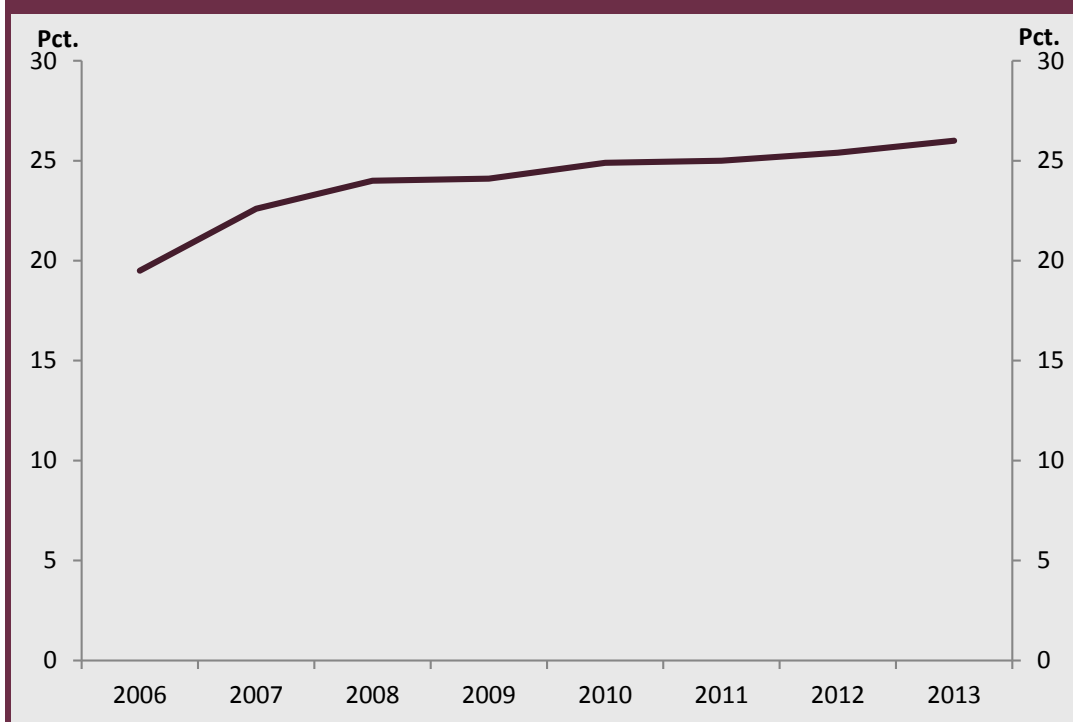
¹ Produktivitetskommissionens slutrapport, s. 152. Se også for en oversigt over litteraturen om effekten af offentlig-privat samarbejde.

² Der er andre måder at skabe konkurrence om offentlige opgaver på. Eksempelvis ved at lade driften overgå til private aktører og give brugerne frit valg, som er tilfældet med praktiserende læger og med hospitaler.

³ <http://produktivitetskommissionen.dk/media/163576/Faktaark.pdf>

⁴ <http://www.noegletal.dk/>

Figur 1: Konkurrenceudsættelse, gennemsnit for kommuner, 2006-2013

Kilde: Egne beregninger på baggrund af nøgletal fra Økonomi og Indenrigsministeriet.
 Anm.: Figuren indeholder ikke data fra før 2006 pga. kommunalreformen.

Boks 2: Konkurrence ved løsning af offentlige opgaver

Udlisitering Konkurrenceindikatoren, der anvendes i denne analyse, måler andelen af opgaver, der er sat i udbud til private leverandører. Her fastlægges aflønning og andre betingelser i en kontrakt og opgaven sættes på auktion.⁵

Privatisering Alternativt kan man vælge, at lade såvel finansiering som produktion overgå til private hænder – eventuelt i reguleret form. Et eksempel på dette er privatiseringen af Tele Danmark.

Vareindkøb Når det gælder produktion af varer vil det offentlige i mange tilfælde benytte sig af private leverandører. Købes der for større beløb, har den pågældende offentlige myndighed pligt til at annoncere på udbudsportalen udbud.dk. Helt store indkøb skal sendes i EU-udbud.

Frit valg Ved visse typer af offentlige ydelser kan den enkelte borger selv vælge, hvilken privat leverandør han/hun vil benytte sig af. Prisen er i givet fald på forhånd

⁵ Se Kapitel IV i Det Økonomiske Råds rapport "Dansk Økonomi, forår 2004" for uddybende detaljer om de forskellige værktøjer til at udsætte offentlige opgaver for konkurrence.

bestemt af det offentlige som også betaler for ydelsen. Det gælder eksempelvis praktiserende læger, hvor der dog kun er frit valg blandt læger inden for kommunen. *Målestokskonkurrence* Man kan også vælge at skabe konkurrence om opgaver som løses af forskellige offentlige enheder ved at belønne enheder, der klarer sig godt sammenlignet med gennemsnittet.

Offentlig-private partnerskaber I visse tilfælde er en opgave for kompleks eller successkriterierne for diffuse til, at opgaven kan specificeres i en kontrakt og bringes i almindelig udlicitering. Her kan de offentlige myndigheder vælge at indgå i et mere langvarigt partnerskab med en privat virksomhed. Modellen anvendes typisk ved anlægsarbejder. Eksempelvis kan man lade en privat virksomhed stå for både anlæg og efterfølgende drift og reparation af en offentlig bygning. Ved at lade en del af betalingen falde i driftsfasen skabes et incitament til, at virksomheden sikrer høj kvalitet ved anlægsarbejdet.

I 2013 blev der i gennemsnit sat 26 pct. af offentlige opgaver og serviceydelser i udbud i de danske kommuner, jf. figur 2. Inden for områderne "byudvikling, bolig og miljø" og "infrastruktur og transport" lå gennemsnittet på henholdsvis 44 pct. og 52 pct., mens graden på det kommunale sundhedsområde lå på 16 pct. Det er således i højere grad de tekniske opgaver end de sociale opgaver, der konkurrenceudsættes.

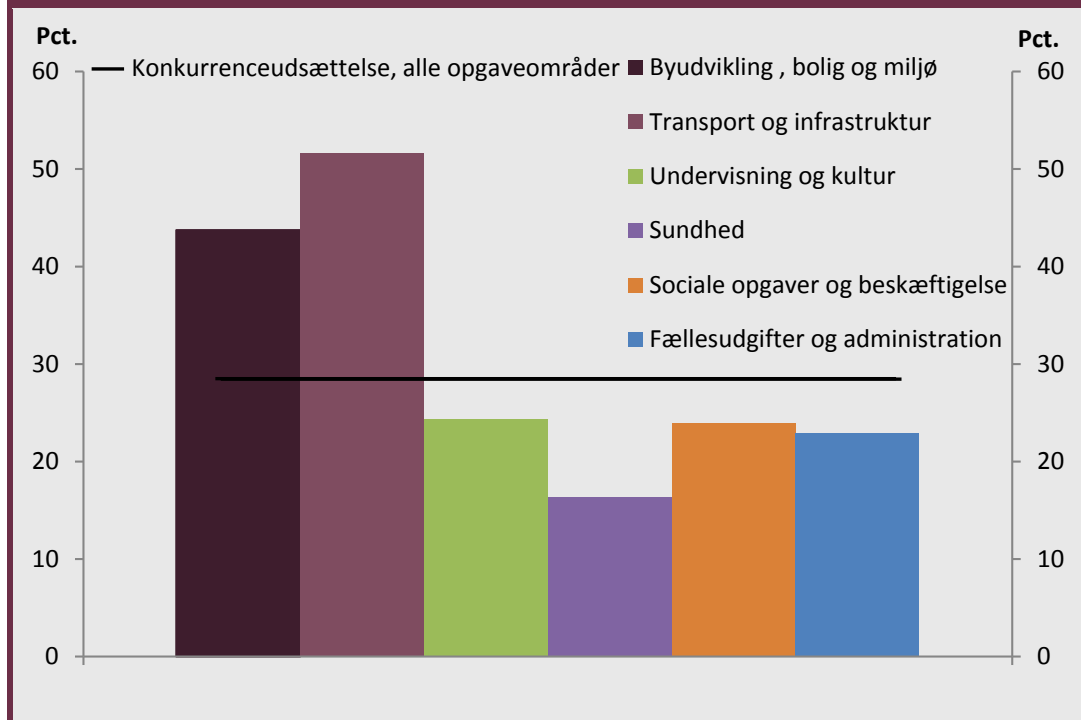
Når omfanget af konkurrenceudsættelse er højt på nogle områder og lavt på andre, kan det skyldes, at visse bløde opgaver, som f.eks. ældrepleje og sociale opgaver, kan være vanskelige at udlicitere, fordi det er svært at måle og veje kvaliteten af udførelsen og derfor svært at specificere i en kontrakt. Det står i modsætning opgaver af mere teknisk karakter, hvor krav til udførsel, og slutprodukt kan være lettere at nedfælde på papir.⁶ Som påpeget af Produktivitetskommissionen, kan det også skyldes forskelle i holdninger til forskellige typer af ydelser.⁷

---

⁶ Ved nogle af de mere bløde opgaver kan man vælge, at lade betalingen afhænge af brugertilfredshed. Derfor er det ikke nødvendigvis en barriere for konkurrenceudsættelse, at en opgave ikke er af teknisk karakter.

⁷ Produktivitetskommissionens analyserapport 6, s. 27.

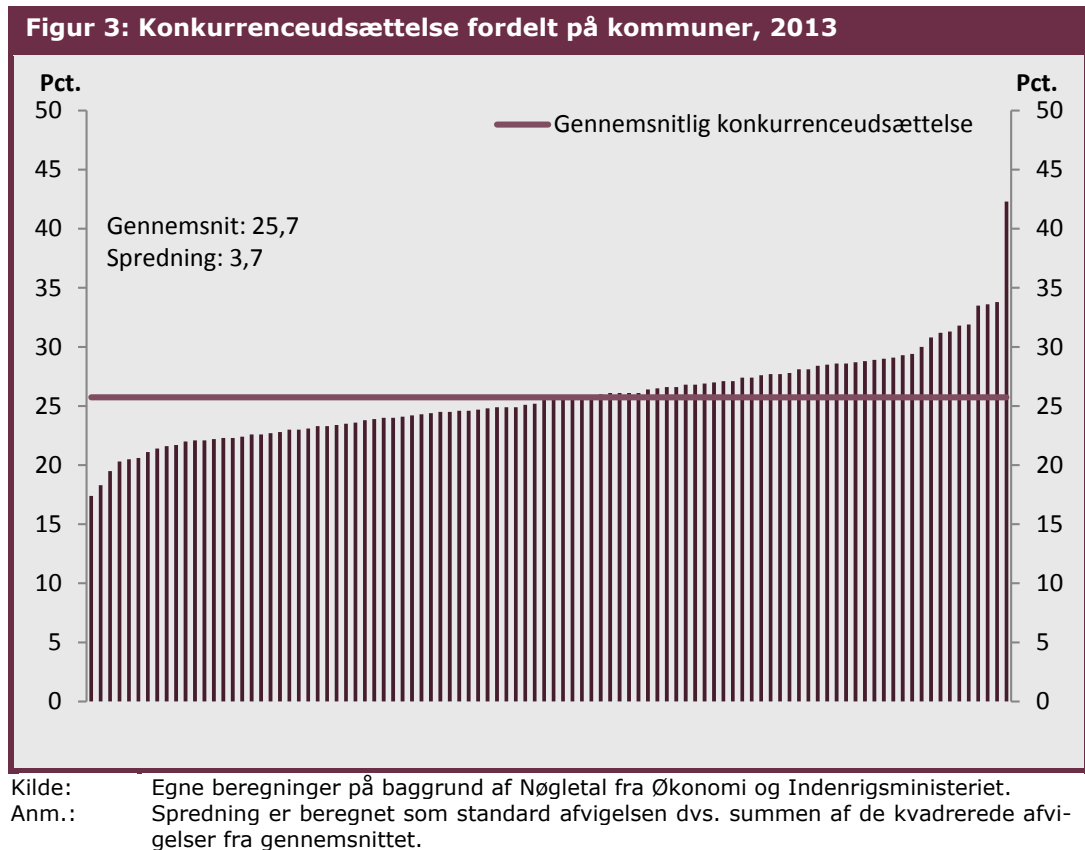
Figur 2: Konkurrenceudsættelse fordelt på opgaveområder, gennemsnit på tværs af kommuner, 2013

Kilde: Egne beregninger på baggrund af nøgletal fra Økonomi og Indenrigsministeriet.

3. Forskel i konkurrenceudsættelse på tværs af kommunerne

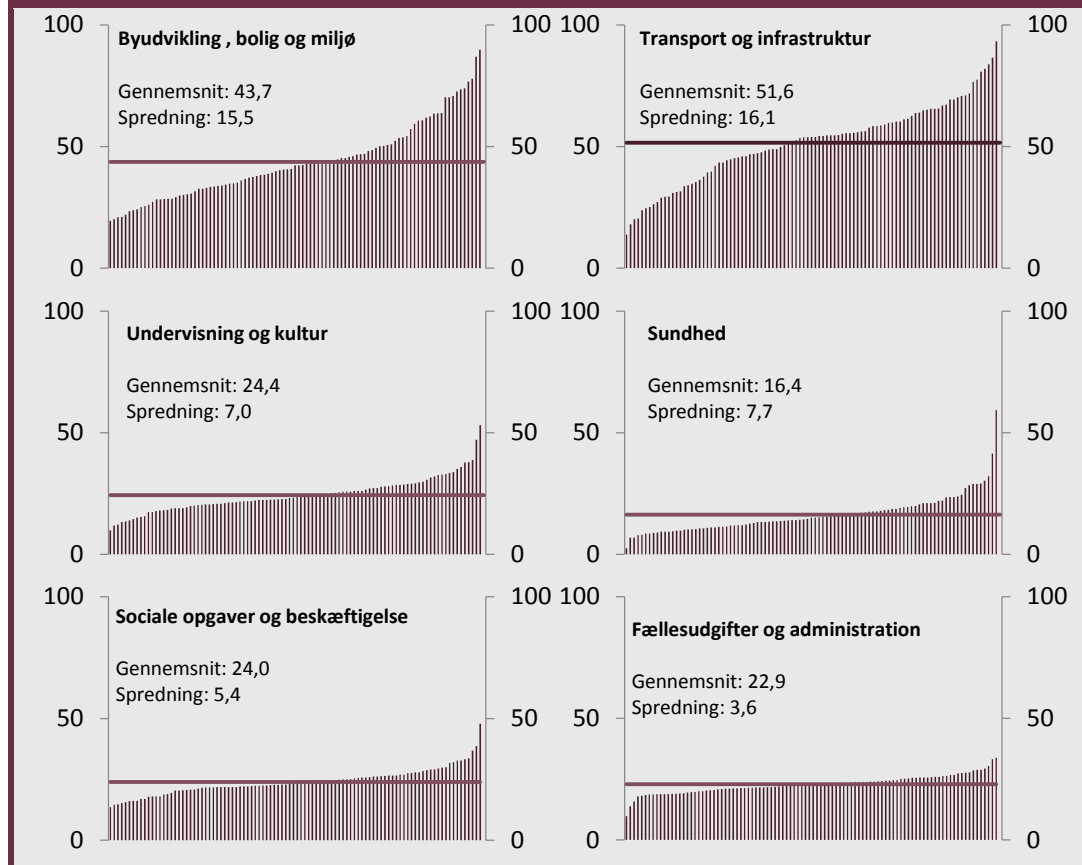
Der er en vis forskel i graden af konkurrenceudsættelse på tværs af kommunerne, som vist i figur 3. I 2013 blev i gennemsnit 26 pct. af de samlede opgaver, som det er muligt at sætte i udbud, konkurrenceudsat. Dette spænder over en vis forskel, fra 17 til 42 pct., i graden af konkurrenceudsættelse på tværs af kommunerne.

Forskellen mellem kommunerne er større inden for områderne, byudvikling, bolig og miljø samt transport og infrastruktur, *jf. figur 4*. Variationen er altså størst inden for de tekniske opgaveområder, der i gennemsnit konkurrenceudsættes mere.

Når det gælder byudvikling, bolig og miljø, er der 8 kommuner, der konkurrenceudsætter mindre end 25 pct. af opgaverne og 17 kommuner, der konkurrenceudsætter mere end 60 pct. af de offentlige opgaver. Inden for transport og infrastruktur er der 12 kommuner, der konkurrenceudsætter mindre end 30 pct. og 27 kommuner, der konkurrenceudsætter mere end 60 pct. af de offentlige opgaver.

Figur 4: Konkurrenceudsættelse fordelt på opgaveområder og kommuner, 2013

Kilde: Egne beregninger på baggrund af nøgletal fra Økonomi og Indenrigsministeriet.

4. Variation på tværs af borgmesterposter i kommunerne

Der kan være forskellige forklaringer på, hvorfor graden af konkurrenceudsættelse varierer mellem kommunerne. En mulighed er, at borgmestrenes politiske tilhørsforhold afspejles i graden af konkurrenceudsættelse. Boks 2 diskuterer andre forhold, der kan forklare forskellene i graden af konkurrenceudsættelse.

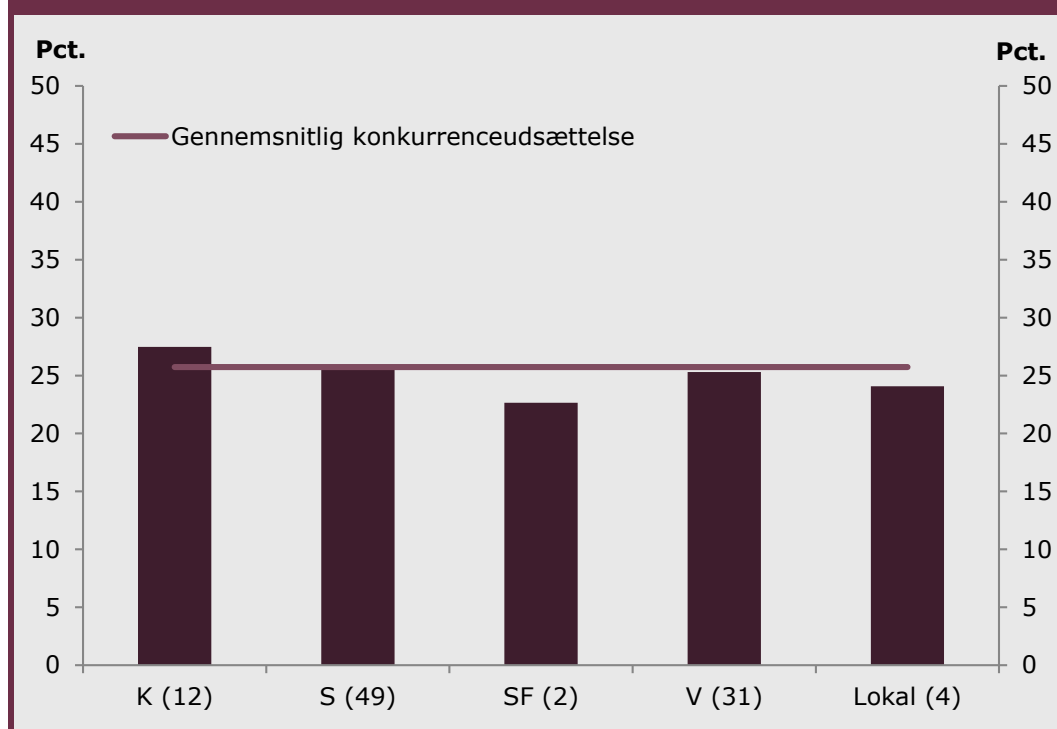
I det følgende ses på forskellen i graden af konkurrenceudsættelse i 2013, alt efter hvilket parti, der i perioden 2010-2013 besad borgmesterposten.

Der er kun relativt små forskelle i graden af konkurrenceudsættelse, når der opdeles efter det politiske tilhørsforhold for den daværende borgmester, *jf. figur 5*. I kommuner med en konservativ borgmester blev gennemsnitlig 27 pct. af mulige kommunale udgifter konkurrenceudsat, for Socialdemokraterne var tallet 26 pct. og for Venstre var det 25 pct. Graden af konkurrenceudsættelse i kommuner med en borgmester fra en lokalliste eller SF var noget lavere, men forskellene er ikke markante.⁸

⁸ Denne konklusion stemmer overens med resultaterne fra rapporten "Drivkræfter og barrierer for udlisning i kommunerne" fra 2005, som beskriver resultaterne fra en case-undersøgelse af 18 kommuner udført af Rambøll for det daværende Udlisningsråd.

Figur 5: Konkurrenceudsættelse fordelt på borgmesterposter, 2013

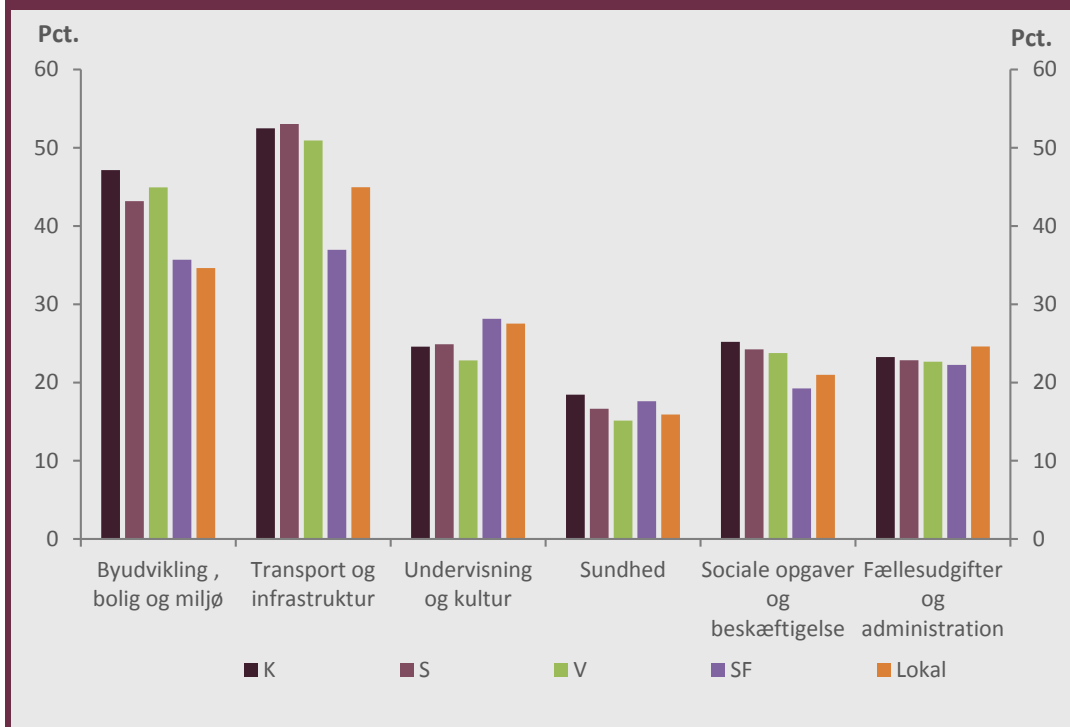

Kilde: Egne beregninger på baggrund af nøgletal fra Økonomi og Indenrigsministeriet.
 Anm.: Lokal omfatter lokallisterne: Guldborgsundlisten, Læsølisten, Borgerlisten og Fælleslisten. Antallet af borgmesterposter er angivet i parentes.

Fordelingen af antallet af borgmesterposter er angivet i tabel 1. De Konservative, SF og lokallisterne har hver især relativt få borgmesterposter, hvilket betyder, at den gennemsnitlige konkurrenceudsættelse kan være behæftet med usikkerhed.

Heller ikke på de enkelte opgaveområder er der en væsentlig variation på tværs af det politiske tilhørsforhold for kommunens borgmester, *jf. figur 6*. Der er en tendens til, at kommuner med en borgmester fra SF konkurrenceudsætter mindre, men der er kun to kommuner med SF-borgmestere, så man skal være varsom med at tillægge denne forskel for meget vægt. Uafhængigt af borgmesterens parti er det i højest grad tekniske opgaver inden for infrastruktur og transport, der sættes i udbud, og i lavest grad opgaver inden for sundhedsområdet.

Figur 6: Konkurrenceudsættelse fordelt på borgmesterposter og opgaveområder, 2013

Kilde:
Anm.:

Egne beregninger på baggrund af nøgletal fra Økonomi og Indenrigsministeriet.
Lokal omfatter lokallisterne: Guldborgsundlisten, Læsølisten, Borgerlisten og Fælleslisten

Boks 2: Hvorfor er der forskelle på graden konkurrenceudsættelse, og er det et problem?

Der er en række mulige forklaringer på, hvorfor nogle kommuner vælger at konkurrenceudsætte mere end andre. For det første kan ideologiske forskelle skabe forskellige præferencer og dermed forskellig politik på området. For det andet kan der være geografiske eller socioøkonomiske forhold, som betyder, at det er nemmere eller mere hensigtsmæssigt for nogle kommuner end for andre at konkurrenceudsætte en opgave. Eksempelvis kan det være svært at finde private udbydere i en tyndtbefolket kommune. I det givne eksempel vil det måske være for dyrt og besværligt at skabe udbud om en opgave, som ingen alligevel byder på. Eller der er risiko for, at en utilstrækkelig konkurrence fører til så høje priser, at offentlig produktion er at foretrække. Det er således ikke nødvendigvis problematisk, at kommunen vælger ikke at udbyde opgaven.

Der kan også være barrierer, som betyder, at graden af konkurrenceudsættelse bliver for lav i forhold til, hvad der er optimalt, set fra kommunens synsvinkel. Politikere kan måske fravælge konkurrenceudsættelse, fordi det potentielt kan gå

galt og dermed indebærer en risiko for at tabe et ellers sikkert genvalg. Det kan f.eks. skyldes, at den potentielle gevinst i form af flere vælgere ikke har den store betydning, så længe genvalget er sikkert.

Et såkaldt status quo bias kan yderligere betyde, at politikere og befolkning har en præference for at bevare den hidtige tilstand, uanset om det betyder meget eller lidt konkurrenceudsættelse.

En tredje barriere er høje startomkostninger ved at øge andelen af opgaver, der sættes i udbud kombineret med, at det tager tid før gevinsterne ved mere konkurrence kan høstes. Hvis politikernes tidshorisont er kort, vil det medføre et inoptimalt lavt niveau for andelen af opgaver der konkurrenceudsættes.

5. Geografiske forskelle i konkurrenceudsættelse

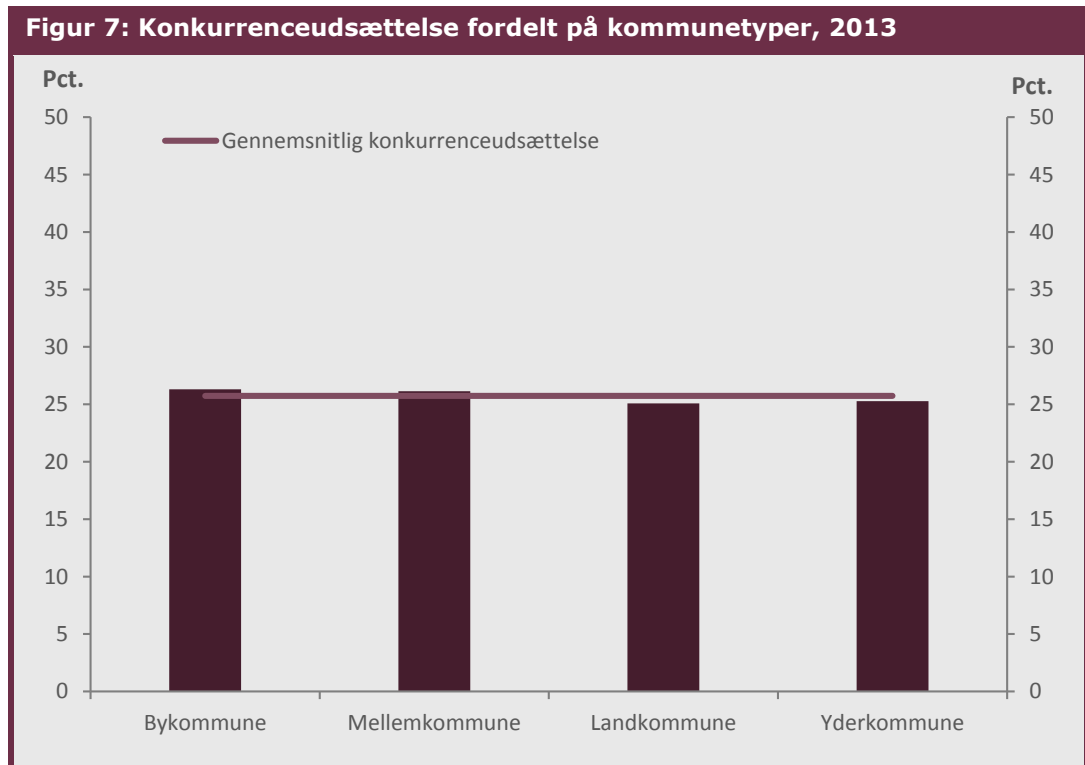
En anden mulighed er, at variationen i graden af konkurrenceudsættelse mellem kommunerne er geografisk betinget. F.eks. kan det være sværere at få private virksomheder til at byde på opgaver i tyndtbefolkede yderområder end i de store byer. Det kan betyde, at omfanget af opgaver, der bringes i udbud, er lavere. Befolkningstal, befolkningstæthed og antallet af private virksomheder, der byder på offentlige opgaver og serviceydelser, kunne have betydning for, i hvor høj grad kommuner satte opgaver i udbud.

Variation på tværs af landdistrikter

I gennemsnit var der meget små forskelle i graden af konkurrenceudsættelse på tværs af kommunetyper i 2013, *jf. figur 7.*⁹

---

⁹ Ministeriet for By- Bolig og landdistrikters kommunetypologi anvendes til at skelne mellem by-, mellem-, land- og yderkommuner

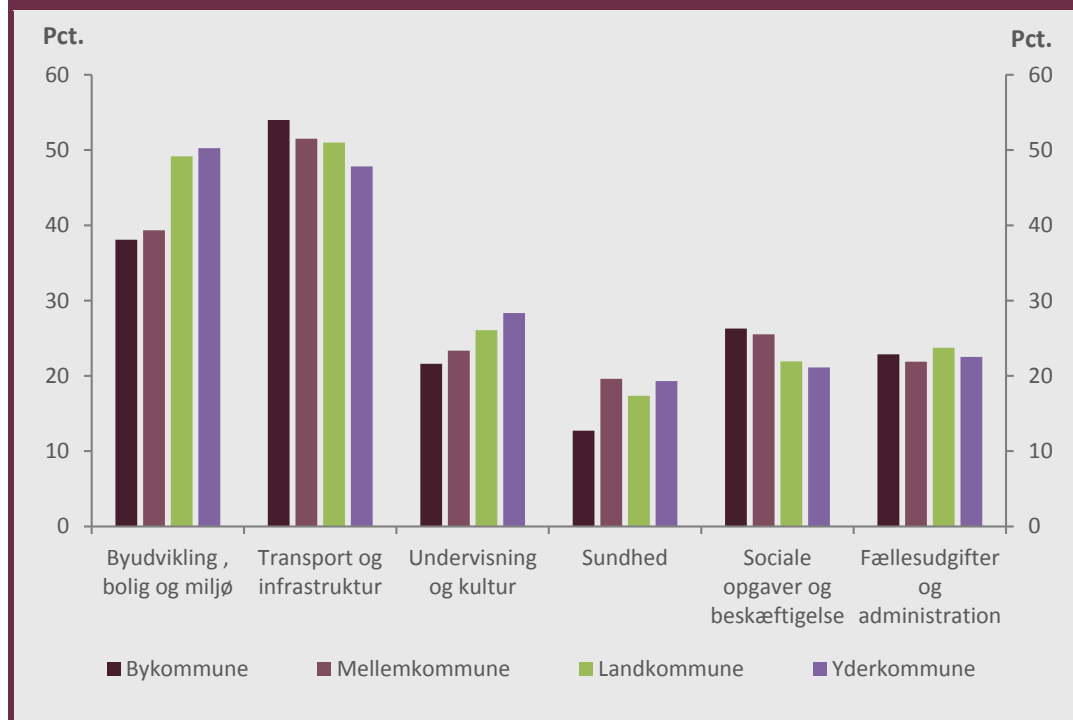

Kilde: Egne beregninger på baggrund af nøgletal fra Økonomi og Indenrigsministeriet.
Anm.: Kommunerne er opdelt efter et klassifikationssystem på grundlag af 14 objektive kriterier beskrevet i National strategi for Det danske Landdistriktsprogram

Når man ser på de enkelte opgaveområder, var der heller ingen markante forskelle på andelen af opgaver, der sættes i udbud, på tværs af kommunetyper, *jf. figur 8*. Dog var der en tendens til, at by- og mellemkommuner satte en lavere andel i udbud inden for byudvikling, bolig og miljø samt undervisning og kultur og en højere andel inden for transport og infrastruktur samt sociale opgaver og beskæftigelse.

Appendikset viser, at der ikke er systematisk variation i konkurrenceudsættelsen på tværs af regioner.

Figur 8: Konkurrenceudsættelse fordelt landdistriktsgrad og opgaveområder, 2013

Kilde: Egne beregninger på baggrund af nøgletal fra Økonomi og Indenrigsministeriet.
 Anm.: Kommunerne er opdelt efter et klassifikationssystem på grundlag af 14 objektive kriterier beskrevet i National strategi for Det danske Landdistriktsprogram

6. Analyse hvor flere variable inddrages samtidig

Som nævnt ovenfor, er der ingen markant sammenhæng mellem graden af konkurrenceudsættelse og det parti, borgmesteren i en kommune er medlem af. Her kan det måske spille en rolle, at der er faktorer, som vanskeliggør konkurrenceudsættelse i visse kommuner. Når V-borgmestrene ikke konkurrenceudsætter mere end S-borgmestrene, kan det f.eks. være fordi befolkningstætheden typisk er lavere i V-kommuner, hvilket kan være en barriere for konkurrenceudsættelse.

I denne sektion tages højde for en række faktorer såsom socioøkonomisk indeks, udgiftsniveau per indbygger og befolkningstæthed. Overordnet set er konklusionerne de samme hvis man tager højde for andre faktorer, *jf. tabel 2*. Der er således små og statistisk insignifikante forskelle mellem graden af konkurrenceudsættelse på tværs af partier. Det er i øvrigt bemærkelsesværdigt, at der er få signifikante sammenhænge mellem konkurrenceudsættelse og de variable, der indgår i analysen. Ligeledes er den overordnede forklaringskraft, målt ved R^2 , lav taget i betragtning af det relativt høje antal variable, der indgår i analysen.

Tabel 2: Regressionsanalyse

	Gennemsnitlig konkurrenceudsættelse	Byudvikling, bolig og miljø	Transport og infrastruktur	Undervisning og kultur	Sundhed	Sociale opgaver og beskæftigelse	Fællesudgifter og administration
Midtjylland	0,332 (1,666)	8.507 (6,736)	8.891 (7,467)	0,138 (2,944)	4.577 (3,452)	-1.091 (2,195)	0,330 (1,662)
Nordjylland	0,582 (1,843)	4.357 (7,450)	3.997 (8,196)	-3.063 (3,257)	5.856 (3,785)	0,500 (2,429)	-1.168 (1,838)
Sjælland	2,666* (1,572)	2.747 (6,384)	4.034 (6,992)	0,332 (2,778)	4.362 (3,232)	3,696* (2,072)	-0,177 (1,568)
Syddanmark	-1.082 (1,587)	3.232 (6,418)	-0,474 (7,055)	1.445 (2,803)	6,268* (3,257)	-2.371 (2,090)	0,422 (1,582)
SF	-1.744 (2,845)	-8.206 (11,50)	-5.644 (12,67)	-1.213 (5,027)	0,687 (5,849)	-2.147 (3,749)	1.696 (2,838)
K	0,178 (1,334)	3.090 (5,396)	-7.193 (5,936)	-0,0607 (2,357)	-0,563 (2,746)	0,487 (1,758)	2.033 (1,331)
Lokal	0,0147 (2,133)	-4.516 (8,619)	-3.333 (9,492)	-2.062 (3,769)	4.433 (4,380)	-2.440 (2,810)	-0,838 (2,127)
V	-0,665 (0,896)	-5.752 (3,676)	-2.745 (3,999)	1.292 (1,583)	0,00307 (1,844)	-1.028 (1,180)	-0,874 (0,893)
Landkommune	1.036 (1,508)	-4.009 (6,094)	2.138 (6,746)	-3.232 (2,664)	-1.801 (3,119)	2.570 (1,987)	-1.552 (1,504)
Mellemkommune	0,516 (1,292)	-10,10* (5,273)	-0,273 (5,803)	-1.661 (2,282)	4.173 (2,737)	1.750 (1,702)	-1.860 (1,288)
Yderkommune	-0,0161 (1,340)	-2.810 (5,425)	-2.845 (5,988)	2.793 (2,368)	3.193 (2,751)	-0,510 (1,766)	-0,459 (1,337)
Socioøkonomisk index	-8.061 (10,16)	38,97 (41,07)	-51,63 (45,16)	-12,87 (17,95)	-17,35 (20,85)	4.334 (13,38)	11,90 (10,13)
Ufgiftsniveau pr, indbygger	0,000304 (0,000594)	-0,00203 (0,00240)	0,00255 (0,00264)	0,000231 (0,00105)	0,000959 (0,00122)	-0,000359 (0,000783)	-0,000833 (0,000593)
Befolkningstæthed	8,03e-05 (0,000364)	-0,000510 (0,00147)	0,000547 (0,00162)	-4,98e-05 (0,000642)	0,000341 (0,000747)	-2,68e-05 (0,000479)	-0,000202 (0,000363)
Indbyggertal	6,47e-06 (8,29e-06)	-4,61e-05 (3,36e-05)	6,06e-05 (3,69e-05)	2,61e-05* (1,47e-05)	3,39e-06 (1,71e-05)	-3,69e-06 (1,09e-05)	-4,96e-06 (8,27e-06)
Andel i bymæssige beboelse	-0,00785 (0,0638)	-0,370 (0,258)	0,217 (0,284)	-0,0758 (0,113)	0,140 (0,132)	0,000617 (0,0841)	-0,0213 (0,0637)
Konstant	15,78 (28,28)	157,9 (114,4)	-67,08 (125,7)	29,06 (49,97)	-38,18 (58,22)	39,84 (37,26)	62,27** (28,20)
Observationer	98	97	97	98	97	98	98
R-kvadreret	0,162	0,238	0,140	0,283	0,208	0,321	0,156

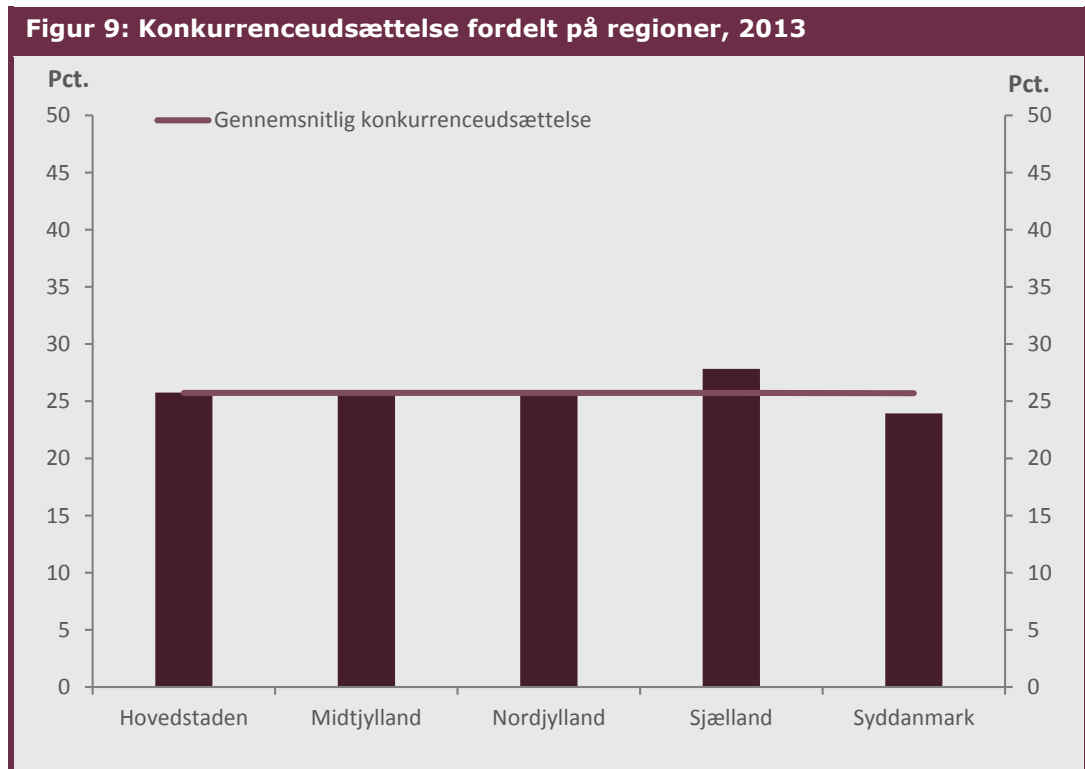
Standard fejl i parentes

*** p<0.01, ** p<0.05, * p<0.1

Kilde: Egne beregninger på baggrund af nøgletal fra Økonomi og Indenrigsministeriet.
Anm.: Referencegruppen er socialdemokratiske bykommuner.

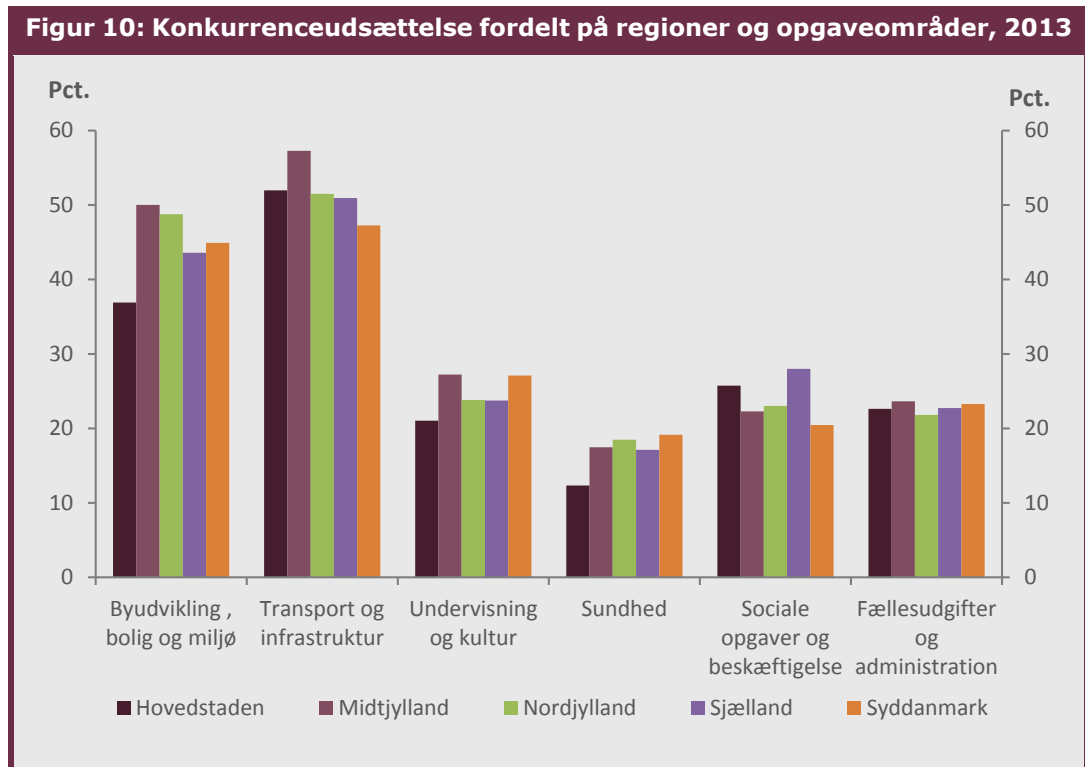
7. Appendiks - Variation på tværs af regioner

De følgende figurer viser graden af konkurrenceudsættelse fordelt på regioner. Figur 9 viser, at den gennemsnitlige grad af konkurrenceudsættelse ikke varierer synderligt på tværs af regionerne. Dog ligger region Sjælland lidt over gennemsnittet med 28 pct., mens region Syddanmark ligger lidt under med 24 pct.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af nøgletal fra Økonomi og Indenrigsministeriet.

I figur 10 vises graden af konkurrenceudsættelse fordelt på regioner samt opgaveområde. Heller ikke her er der nogle markante systematiske forskelle på tværs af regioner.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af nøgletal fra Økonomi og Indenrigsministeriet.

Det lader altså ikke til, at borgmesterens parti eller geografiske forhold hænger systematisk sammen med konkurrenceudsættelse i den enkelte kommune. Hverken overordnet set eller på de enkelte opgaveområder.